

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 5 december 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

.....**wonende te Den Haag**, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 14 oktober 2016 van **de examencommissie instituut Beleid en Management Gezondheidszorg (iBMG)** aan Erasmus Universiteit Rotterdam, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 18 oktober 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 14 oktober 2016, waarbij verweerder een afwijzend besluit heeft genomen over het onderdeel Advanced Research Methods (ARM).

Op 3 november 2016 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 11 november 2016 schriftelijk mee te delen aan het college. Er heeft op 27 oktober 2016 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft geen aanknopingspunten gevonden om een minnelijke schikking te treffen. Op 14 november 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 5 december 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk lid en secretaris van verweerder.

Op 7 december 2016 ontving het college de reactie van verweerder op het voorstel van het college om nogmaals te bezien of een minnelijke schikking mogelijk is.

II. Motivering

1. Appellante heeft -kort samengevat- samen met vier andere studiegenoten de groepsopdracht van het onderdeel ARM vier uur te laat heeft ingeleverd. Dit heeft tot gevolg dat het onderdeel ARM door verweerder ongeldig is verklaard. Appellante betoogt dat verweerder een onredelijke sanctie heeft opgelegd. Ter zitting voert appellante aan dat zij hierover ook geen bericht heeft ontvangen van de betreffende docente.
Appellante betoogt dat zij op dit moment klaar is met haar eindscriptie. Het herkansen van de opdracht, dat in februari 2017 zal zijn, zou leiden tot studievertraging van drie maanden. Dit zal voor haar nadelige consequenties hebben, zoals het betalen van extra collegegeld en voor haar carrière. Bovendien staat in het vakwerkplan noch in het Onderwijs- en Examenreglement wat voor gevolgen en welke sancties het te laat indienen van een groepsopdracht heeft. Volgens appellante handelt verweerder in strijd met de redelijkheid en billijkheid.
2. Verweerder betoogt –kort samengevat- dat de inleverdeadline van de groepsopdracht op 6 oktober 2016 om 18.00 uur was. De opdracht wordt ongeldig verklaard indien het later dan het genoemde tijdstip ingeleverd wordt. Volgens verweerder zijn de studenten hierover adequaat geïnformeerd en staat het duidelijk in het onderdeelplan beschreven. Tijdens de zitting voert verweerder aan dat de groep van appellante de opdracht om 22.00 uur 's avonds heeft ingeleverd. Dat is vier uur later dan de geplande inleverdeadline. De groep heeft naderhand ook geen contact opgenomen met de betreffende docente om te verklaren waarom de opdracht later is ingeleverd.
Dat het vakwerkplan en de OER geen grond bieden voor de beslissing om het nagekeken werk als niet ingeleverd te beschouwen bevestigt verweerder. Het vakwerkplan of de OER zou volgens verweerder ook geen grond bieden om appellante te bestraffen met een mildere straf, zoals puntenaftrek. Nu er een

duidelijke deadline is gehanteerd heeft verweerder ervoor gekomen om de opdracht als niet ingeleverd te beschouwen.

Verweerder heeft begrip voor de nadelige consequenties die appellante aanvoert, maar zij ziet geen aanleiding om de sanctie in te trekken, omdat er geen sprake is van persoonlijke omstandigheden. Volgens verweerder krijgt appellante al de mogelijkheid om het onderdeel te herkansen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt

Het college is van mening dat appellante voldoende heeft aangegeven waarom het herkansen van het onderdeel ARM nadelige gevolgen zou hebben voor zowel haar studie als voor haar toekomstige carrière. Voor het college is het duidelijk komen te staan dat het voor appellante van tevoren niet duidelijk was welke sanctie er op het te laat inleveren van de opdracht staat. Tevens zou door verweerder geen technische belemmering zijn opgeworpen om te voorkomen dat de opdracht te laat ingeleverd kon worden. De consequenties in aanmerking nemend acht het college de opgelegde sanctie van verweerder aan appellante te zwaar. Dat appellante nog een mogelijkheid heeft tot herkansing doet daar niet aan af. Derhalve heeft het college aanknopingspunten kunnen vinden om het beroep gegrond te verklaren.

Alles overwegend is het college van oordeel dat gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen. Het voorgaande leidt tot de volgende uitspraak.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college.